PLACÓWKI OŚWIATOWE W CZASIE PANDEMII KORONAWIRUSA

Współpraca szkoły z rodzicami

- Dobranie odpowiedniego sprzętu
- Wskazówki dla dziecka dotyczące korzystania z Internetu
- Motywowanie i wspomaganie dziecka
- Zalecenie Ministerstwa Edukacji
- Formy porozumiewania się ze szkołą

Małgorzata Celuch

OŚWIATA grupa wydawnicza

Kierownik grupy wydawniczej: **Agata Jastrzębska**

Wydawca: **Paulina Stanek**

Redaktor: **Agnieszka Stebelska**

ISBN 978-83-269-9085-4

Copyright © by Wiedza i Praktyka sp. z o.o.

Warszawa 2020

Skład i łamanie: Raster studio

Wiedza i Praktyka sp. z o.o.

ul Łotewska 9a, 03-918 Warszawa

tel. 22 518 29 29, faks 22 617 60 10

Niniejszy e-book chroniony jest prawem autorskim.

Przedruk materiałów bez zgody wydawcy jest zabroniony. Zakaz nie dotyczy cytowania publikacji z powołaniem się na źródło. Zaproponowane w niniejszym poradniku wskazówki, porady i interpretacje dotyczą sytuacji typowych. Ich zastosowanie w konkretnym przypadku może wymagać dodatkowych, pogłębionych konsultacji. Publikowane rozwiązania nie mogą być traktowane jako oficjalne stanowisko organów i urzędów państwowych.

W związku z powyższym redakcja nie może ponosić odpowiedzialności prawnej za zastosowanie zawartych w poradniku wskazówek, przykładów, informacji itp. do konkretnych przypadków.

SPIS TREŚCI

Wstęp 4

Dobranie odpowiedniego sprzętu 5

Zasady prawidłowego siedzenia 6

Miejsce pracy przy komputerze 7

Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu 7

Wskazówki dla dziecka dotyczące korzystania z Internetu 9

Motywowanie i wspomaganie dziecka 11

Zalecenie Ministerstwa Edukacji 13

Formy porozumiewania się ze szkołą 14

Praca zdalna a czesne 15

Wstęp

Pandemia, która sparaliżowała naszą codzienność – bardzo mocno wpływa na nią także poprzez zamknięcie szkół. Powoduje to konieczność kształcenia na odległość, na skutek czego dzieci spędzają i będą spędzać mnóstwo czasu przy stanowisku pracy we własnym domu uczestnicząc w lekcjach on-line, wykonując zadania wskazane przez nauczycieli, przygotowując się do lekcji oraz sprawdzianów. Czas, który dotychczas dziecko spędzało w szkole i czas poświęcony na naukę w domu – obecnie został skumulowany i przeniesiony do miejsca nauki w domu ucznia. Dlatego każdy rodzic powinien sprawdzić czy miejsce do nauki dziecka na pewno jest odpowiednie do zaistniałej sytuacji i jest bezpieczne dla dziecka spędzającego wiele godzin dziennie przy biurku.

W tym czasie współpraca między szkołą a rodzicami jest niezwykle istotna – rodzice, uczniowie i nauczyciele muszą wspierać się nawzajem, działać na rzecz dzieci i sprawnej nauki materiału. W końcu przecież to dla uczniów – zarówno tych najmłodszych, jak i starszych – czas stresu, wyzwań, zupełnie nowych wymagań. Warto o tym pamiętać układając współpracę.

Dobranie odpowiedniego sprzętu

Każdy rodzic powinien sprawdzić czy miejsce do nauki dziecka na pewno jest odpowiednie do zaistniałej sytuacji i jest bezpieczne dla dziecka spędzającego wiele godzin dziennie przy biurku. Aby zniwelować negatywne skutki spędzania tak dużej ilości czasu w jednej pozycji, należy dostosować ławki i krzesła dzieci do ich wzrostu, zgodnie z zasadami ergonomii.

Przede wszystkim w pomieszczeniu tym powinno być zapewnione właściwe:

- oświetlenie,
- wentylacja,
- ogrzewanie.

biurko i krzesło, dobrze dobrane do potrzeb dziecka, mogą mieć wpływ na kształtowanie jego prawidłowej postawy ciała, nie powodując ani nie pogłębiając wad postawy. Dobrze dobrane biurko i krzesło powinny być dostosowane do wzrostu i proporcji ciała dziecka, dzięki czemu będą nie tylko wygodne, ale też nie będą powodować szybkiego zmęczenia.

Zatem poprawnie dobrane biurko i krzesło:

- nie przyczynia się do powstania i pogłębienia wad postawy,
- nie przyczynia się do powstania wady wzroku, co jest możliwe gdy nie jest zachowana właściwa odległość od krzesła do blatu biurka, np. przy zbyt niskim krześle,

Podstawowe informacje o numerach mebli, odpowiadającej im kolorystyce oraz wzroście dzieci, dla których są przewidziane, przedstawia poniższa tabela.

Rozmiar stołu i krzesła nr	Kod koloru	Dla zakresu wzrostu (bez butów)	wysokość podkolanowa	wysokość siedziska	wysokość stołu
0	**Biały**	od 800 do 950	200-250	210	400
I	**Pomarańczowy**	od 930 do 1160	250-280	260	460
II	**Fioletowy**	od 1080 do 1210	280-315	310	530
III	**Żółty**	od 1190 do 1420	315-355	350	590
IV	**Czerwony**	od 1330 do 1590	355-405	380	640
V	**Zielony**	od 1460 do 1765	405-435	430	710
VI	**Niebieski**	od 1590 do 1880	435-435	460	760
VII	**Brązowy**	od 1740 do 2070	485+	510	820

- nie wpływa negatywnie na pracę narządów wewnętrznych, co jest możliwe np. przy zbyt niskim biurku wymuszającym nienaturalne pochylenie,
- nie przyspiesza poczucia zmęczenia, znużenia,
- nie zmniejsza wydajności i tempa pracy.

Zasady prawidłowego siedzenia

1. Podeszwy stóp w butach lub kapciach powinny płasko spoczywać na podłodze.
2. Między udami a spodem blatu stołu/biurka powinien być zachowany prześwit, umożliwiający swobodne poruszanie nogami.
3. Uda od spodu nie powinny być uciśnięte przez krawędź siedziska.
4. Wysokość stołu/biurka powinna być dobrana tak, żeby łokcie w przybliżeniu były na tym samym poziomie co przednia krawędź płyty stołu/biurka, gdy ramiona są w pozycji swobodnego opuszczenia.
5. Oparcie krzesła powinno sztywno podpierać plecy w odcinku lędźwiowym kręgosłupa.
6. Między oparciem a siedziskiem powinien być zachowany odpowiedni odstęp, umożliwiający swobodny ruch dolnej części ciała.

Zasady właściwego usytuowania sprzętu komputerowego:

monitor	powinien być ustawiony bezpośrednio na blacie, a nie na podwyższeniu
	najlepiej jeśli monitory ustawione będą bokiem do okien
oświetlenie	źródła światła nie powinny utrudniać widoczności zawartości monitora
	unikanie odbicia światła słonecznego poprzez prawidłowe ustawienie komputerów
	należy stosować oświetlenie, które nie uszkadza narządu wzroku
klawiatura, mysz	klawiatura i mysz powinny się znajdować na blacie lub wysuwanej szufladzie
	do myszy warto stosować podpórki pod nadgarstek
stolik, krzesło	krzesło powinno być biurowe
	właściwe stoliki i krzesła, z odpowiednim oparciem na właściwej wysokości
	jeśli z tego samego stanowiska korzystają dzieci w różnym wieku, np. rodzeństwo, byłoby dobrze gdyby młodsze dziecko mogło używać podnóżków
inne	jeśli w pokoju znajduje się więcej niż jedno stanowisko pracy, należy zadbać o zachowanie odległości pomiędzy stanowiskami

Miejsce pracy przy komputerze

Stworzenie bezpiecznych warunków do nauki z użyciem komputera najlepiej rozpocząć od **stworzenia bezpiecznego stanowiska pracy dla dziecka** w sposób zgodny z zasadami ergonomii, aby zapewnić:

- unikanie nadmiernego obciążania narządu wzroku niewłaściwie ustawionym monitorem w stosunku do źródła światła,
- unikanie nadmiernego obciążania kręgosłupa poprzez jego niewłaściwe ułożenie podczas całogodzinnej pracy z komputerem.

Bezpieczne stanowisko pracy przy komputerze to także bezpieczny sprzęt komputerowy oraz właściwe jego użytkowanie, konserwacja, regularne przeglądy sprawności. Wszystkie elementy wyposażenia, zarówno w kwestii sprzętu komputerowego, jak i pozostałych sprzętów – powinny mieć odpowiednie atesty i certyfikaty bezpieczeństwa.

Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu

Ponieważ najlepszą drogą przekazywania informacji i prowadzenia lekcji jest Internet – w najbliższym czasie, nie wiadomo jak długo, dzieci w wieku szkolnym zmuszone będą spędzać bardzo dużo czasu przy komputerach korzystając z dziennika elektronicznego, platform edukacyjnych, komunikatorów i wielu innych narzędzi wybranych do pracy przez nauczycieli.

W nauczaniu zdalnym nauczyciele korzystają z pracy on-line mając bezpośredni kontakt z uczniami za pośrednictwem wizji i dźwięku.

UWAGA!

Jednak danego dni uczeń ma np. osiem godzin lekcyjnych, to nie może cały czas pracować on-line, gdyż zgodnie z zaleceniem Ministerstwa Edukacji Narodowej szkoła musi stosować **łączenie przemienne kształcenia z użyciem monitorów ekranowych i bez ich użycia**. W związku z tym część lekcji musi się odbywać na zasadach zlecania zadań do wykonania, a następnie kontroli sposobu ich wykonania. W konsekwencji czas ten jest dla ucznia czasem spędzanym bez nadzoru ze strony nauczyciela.

Uczniowie mając do dyspozycji komputer z Internetem i brak nadzoru – mogą mieć pokusę skorzystania z niego w sposób dla siebie przyjemniejszy niż wykonywanie poleceń nauczycieli. Możliwość i umiejętność korzystania z zasobów Internetu jest prawdziwym dobrodziejstwem, daje ogromne korzyści, ale niestety niesie ze sobą wiele poważnych zagrożeń. W obecnej sytuacji rolą rodziców jest przestrzec i zabezpieczyć dzieci przed niebezpieczeństwami związanymi z korzystaniem z Internetu.

Zagrożenie	Na czym polega/czym grozi	Jak go unikać/jak pomóc
Niechciane i nieodpowiednie dla dzieci treści	Dziecko korzystając z Internetu może napotkać treści prezentujące przemoc lub pornografię, może zostać poddane psychomanipulacji nawołującej do popełnienia przestępstw, hazardu, narkotyków lub samobójstwa.	▪ Trzeba uczyć dzieci odpowiedzialności, unikania zagrożeń. ▪ Stosować zapory, blokady niepożądanych treści – stosując dostępne na rynku pakiety zabezpieczające np. cenzor, opiekun, strażnik ucznia lub inne mechanizmy wbudowane w aplikacje serwerowe, programy filtrujące.
Nękanie w Internecie	▪ Przemoc werbalna czyli wyzywanie, poniżanie, ośmieszanie, straszenie, szantaż. ▪ Zamieszczanie w Internecie kompromitujących materiałów także sfałszowanych. Ofiara ma trudną sytuację, gdyż usunięcie kompromitujących materiałów jest często niemożliwe, trudno także odnaleźć sprawcę bez pomocy odpowiednich służb, gdyż w Internecie istnieje wysoki poziom anonimowości.	▪ Tego trudno uniknąć, może dotyczyć każdego – warto jednak rozmawiać z dzieckiem, aby unikało niewłaściwych środowisk rówieśniczych. ▪ Nie lekceważyć problemu, gdy dziecko go zgłasza, nie wystarczy dziecku powiedzieć, żeby się nie przejmowało. ▪ Być dla dziecka oparciem i podejmować kroki oczekiwane przez dziecko, gdyż konsekwencje są niejednokrotnie najgorsze z możliwych, czyli prowadzą nawet do samobójstwa.
Kontakt z przestępcami	▪ Uwiedzeniem dziecka przez osobę dorosłą. ▪ Zwabienie w celu kradzieży. ▪ Zwabienie w celu zgwałcenia. ▪ Porwanie. ▪ Zwabienie w celu pozbawienia życia.	▪ Nie zawieranie znajomości przez Internet. ▪ Uczenie dziecka, by nie ufało osobom próbującym się przypodobać przez Internet. ▪ Nie zamieszczanie swoich danych w Internecie. ▪ Nie prowadzenie aktywności dającej możliwość kontaktu z dzieckiem nieznajomych (portale społecznościowe, blogi).
Uzależnienie od Internetu	Nadużywanie Internetu ma bardzo negatywny wpływ na funkcjonowanie w sferze fizycznej, psychicznej, społecznej, rodzinnej. Dziecko uzależnione od Internetu spędza w sieci tak dużo czasu, że brakuje go na naukę, spotkania z przyjaciółmi, rodzicami, rodzeństwem. Doprowadza to do zaniku więzi rodzinnych, utratę przyjaciół, a może doprowadzić do fobii społecznej lub szkolnej, zaburzenia w normalnym funkcjonowaniu, utratę dotychczasowych zainteresowań, zaburzenia osobowości, zacieranie granic pomiędzy światem wirtualnym i realnym.	▪ Kontrolować czas spędzany przy komputerze przez dziecko. ▪ Zachęcanie do innych form aktywności, rozwijania zainteresowań. ▪ Spędzanie czasu z dzieckiem. ▪ Poszukanie pomocy, jeśli problem zostanie rozpoznany.

Dzieci należy edukować i naświetlać ewentualne skutki niebezpieczeństw, ale także zadbać o bezpieczeństwo zasobów i wyposażenia komputera, z którego korzysta dziecko.

Jedno z najważniejszych zadań spoczywających na rodzicach to **pomoc w unikaniu zagrożeń** związanych z korzystaniem z Internetu, gdyż korzystanie z Internetu niesie ze sobą wiele niebezpieczeństw, szczególnie dla dzieci. Niestety Internet jest wykorzystywany do działań bezprawnych i szkodliwych, przez co staje się nośnikiem zjawisk patologicznych i niebezpiecznych.

Dziecko korzystające z Internetu bez świadomości związanych z tym zagrożeń może narazić się na niebezpieczeństwo poprzez udostępnienie swoich danych osobowych, kontakt z oszustami lub nieświadomy udział w działaniach niezgodnych z prawem. Uchronienie dzieci przed tego typu konsekwencjami polega na:

- uświadomieniu im w jaki sposób korzystać z sieci,
- wyjaśnieniu jakich zachowań unikać,
- uprzedzeniu jakie mogą być skutki niewłaściwych zachowań.

Uświadamianie prawidłowego postępowania powinno następować także poprzez rozbudzanie odpowiedzialności za siebie.

Wskazówki dla dziecka dotyczące korzystania z Internetu

Negatywne konsekwencje niewłaściwego korzystanie z Internetu mogą być nieodwracalne. Dlatego lepiej zapobiegać niż ponosić konsekwencje i narazić dziecko na niebezpieczeństwo. Warto więc przekazać dziecku kilka wskazówek w takiej formie, jaką przyjmie najlepiej. Może to być pogadanka, wykład, rozmowa. A można spróbować **zrobić to w formie zabawy**, np. losujemy kartki na których z jednej strony jest hasło, z drugiej jego opis albo dać dziecku kartkę z hasłem prosząc, by na odwrocie zapisało dlaczego należy stosować się do niego albo dlaczego niewolno go lekceważyć.

KARTA 1.

Korzystaj tylko z zaufanych stron i oprogramowania.

+ Należy używać tylko tych stron, o których się wie, że są bezpieczne.
+ Nie wolno wchodzić na strony lub linki co do których nie ma się pewności, że nie stanowią zagrożenia lub nie zawierają treści niewłaściwych.
– Wchodzenie na nieznane strony grozi zobaczeniem treści niewłaściwych i niebezpiecznych.
– Używanie stron i linków nie znanych grozi kontaktem ze światem przestępczym.

KARTA 2.

Nie kontaktuj się z obcymi.

+ Można rozmawiać tylko z osobami, które się zna.
+ Nie reagować na zaczepki nieznajomych, nie wchodzić z nimi w żaden kontakt.
+ Korzystając z komunikatora należy go tak ustawić, by nikt spoza listy kontaktów nie mógł się włączyć, zaczepiać.

– Nie wolno rozmawiać z obcymi.
– Nie wolno udostępniać swoich danych.
– Nie wolno się umawiać z nieznajomymi.
– Nie wolno ufać osobom, które chcą nawiązać kontakt – nie zawsze są tym, za kogo się podają.

KARTA 3.

Chroń hasła.

+ Hasła powinny być tajne.
+ Hasła powinny być systematycznie aktualizowane.

– Haseł nie należy nikomu udostępniać, aby nie wpadły w niepowołane ręce.

KARTA 4.

Bądź krytyczny do treści zamieszczonych w Internecie.

– Trzeba mieć ograniczone zaufanie do zamieszczanych w Internecie informacji, bo nie wszystkie są prawdziwe.
– Należy mieć krytyczne podejście do informacji przeczytanych w Internecie, gdyż nie wszystkie są wiarygodne.
– Warto kształcić umiejętność weryfikowania znalezionych w Internecie treści, korzystając z innych dostępnych źródeł.

Jeśli dziecko będzie zainteresowane, można zaproponować w zabawę polegająca na **utworzeniu katalogu zaleceń bezpiecznego korzystania z Internetu** zapisując kolejno ważne zasady postępowania, przykładowo:

Katalog zaleceń bezpiecznego korzystania z Internetu

1. **Nie rozmawiaj z nieznajomymi.**
2. **Nie ufaj osobom, które nawiązują z tobą kontakt.**
3. **Nigdy nie umawiaj się z osobami poznanymi za pośrednictwem Internetu bez wiedzy rodziców.**
4. **Nigdy nie używaj webkamery podczas rozmowy z osobą której nie znasz.**
5. **Gdy coś cię przestraszy lub zaniepokoi, wyłącz monitor i powiedz o tym rodzicom.**
6. **Mów swoim rodzicom o wszystkim, co sprawiło, ze czujesz się zakłopotany używając Internetu.**
7. **Nie wysyłaj wiadomości osobom, których nie znasz.**
8. **Nie wysyłaj przez Internet swoich zdjęć lub zdjęć rodziny bez zgody rodziców.**
9. **Nie podawaj danych osobowych na stronach, których nie znasz..**
10. **Nie klikaj w linki, których nie znasz.**
11. **Nie otwieraj plików niewiadomego pochodzenia.**
12. **Nie zezwalaj na zapamiętywanie twoich haseł komputerowi innemu niż twój prywatny.**
13. **Używaj programów antywirusowych i antyspamowych.**
14. **Używaj komunikatorów tylko do kontaktów ze znajomymi.**
15. **Jeśli staniesz się ofiarą cyberprzemocy, zwróć się do rodziców.**
16. **Korzystaj z komputera umiarkowanie, gdyż długotrwałe szkodzi zdrowiu i może być przyczyną wielu innych problemów.**

Motywowanie i wspomaganie dziecka

Zaistniała sytuacja jest dla większości z nas domowym trzęsieniem ziemi. Zaburzył się codzienny rytm, w którym widzieliśmy się z dziećmi rano, każdy wykonywał swoje obowiązki szkolne lub pracownicze, a następnie po południu wszyscy wracali do domu i wspólny był dla wszystkich wieczór. Obecnie spędzamy ze sobą całą dobę. Czas ten obarczony jest jednak dużym stresem związanym ze świadomością niebezpieczeństw związanych z trwającą epidemią, a także z zakazem opuszczania domów i mieszkań. Nagle dzieci musiały zrezygnować ze swoich planów, spotkań, zajęć rozwijających pasje. Ponadto uczniowie muszą odnaleźć się w nowej, trudnej sytuacji szkolnej, w której różni nauczyciele za pośrednictwem różnych narzędzi w różny sposób starają się prowadzić lekcje i realizować podstawę programową. Dodatkową trudność może stanowić sytuacja rodzinna, gdyż w wielu domach trudno znaleźć tyle pokoi, by każde dziecko miało własny do udziału w lekcjach, nie we wszystkich domach komputerów jest tyle, ilu uczniów.

UWAGA!

Jeśli uda się jednak zapanować nad zorganizowaniem dla każdego dziecka miejsca do nauki i bezpiecznych warunków – warto pomyśleć o innych potrzebach dzieci w zaistniałej sytuacji. Warto obserwować lub porozmawiać z dzieckiem, aby sprawdzić czy dziecko potrafi opanować stres, zaplanować dzień i wywiązać się z obowiązków szkolnych. Zauważywszy jaka sfera funkcjonowania dziecka wymaga pomocy – trzeba tej pomocy udzielić.

Młodsze dzieci częściej wymagają pomocy w zorganizowaniu rytmu dnia, planowaniu kolejnego dnia w zależności od planu lekcji, zadań domowych w sposób umożliwiający sprostanie wymaganiom szkolnym, ale też dającym szansę na odpoczynek i przyjemności. Dziecku trudniej samodzielnie się zmobilizować do pracy, łatwiej jest w szkole, w otoczeniu rówieśników. Jednak widząc, że w planie dnia są także punkty zawierające ulubione zabawy, gry i inne przyjemności – łatwiej będzie o mobilizację do wykonania obowiązków.

Starsi uczniowie z pewnością mają umiejętność planowania, ale większym problemem może być mobilizacja do pracy, gdyż mają wokół siebie mnóstwo pokus, które mogą się wydawać ciekawsze niż lekcje. Także starsi uczniowie mogą więc wymagać wsparcia i motywacji do nauki.

W celu ułatwienia planowania można wykorzystać **terminarz tygodniowy**, np.:

PONIEDZIAŁEK		WTOREK		ŚRODA		CZWARTEK		PIĄTEK	
8.00		8.00		8.00		8.00		8.00	
9.00		9.00		9.00		9.00		9.00	
10.00		10.00		10.00		10.00		10.00	
11.00		11.00		11.00		11.00		11.00	
12.00		12.00		12.00		12.00		12.00	
13.00		13.00		13.00		13.00		13.00	
14.00		14.00		14.00		14.00		14.00	
15.00		15.00		15.00		15.00		15.00	
16.00		16.00		16.00		16.00		16.00	
17.00		17.00		17.00		17.00		17.00	
18.00		18.00		18.00		18.00		18.00	
19.00		19.00		19.00		19.00		19.00	
20.00		20.00		20.00		20.00		20.00	

Aby zaoszczędzić czas, jeśli dziecko nie lubi za dużo pisać, można wykorzystać kolory wprowadzając oznaczenia codziennych zadań, np.:

Lekcje
Nauka własna
Posiłek
Obowiązki domowe
Odpoczynek
Przyjemności
Higiena

Starszym uczniom bardziej może się przydać **kalendarium zadań terminowych** do wykonania na poszczególne zajęcia edukacyjne, np.:

przedmiot	zadanie	termin

np.: geografia – sprawdzian – 30.03 g. 12.15
j. polski – wypracowanie – 31.03 g. 8.00
j. angielski – opis – 2.04 g. 10.20 itd.

Zalecenie Ministerstwa Edukacji

Ministerstwo Edukacji Narodowej w tym zakresie proponuje zwracając się do rodziców:
Zaplanuj czas dziecka i podziel go na np. cztery grupy:

1. **edukacja** – będą to np.: indywidualna praca ucznia z materiałami przekazanymi czy wskazanymi przez nauczyciela i według jego wskazówek, zajęcia prowadzone przez nauczyciela on-line (w czasie rzeczywistym) oraz inne formy nauki ucznia (w tym wykonywanie prac domowych, ćwiczeń, lektura);
2. **sport** – w obecnej sytuacji to przede wszystkim wszelkiego rodzaju aktywności ruchowe możliwe do wykonania w warunkach domowych, w tym proste rozgrzewki/rozciągania;
3. **dom** – to obowiązki domowe, w których wypełnianie dziecko powinno być zaangażowane (sprzątanie, pomoc przy posiłkach), obowiązki, czasem najbardziej żmudne mogą być atrakcyjne, bo jest to czas spędzony wspólnie z rodziną;

4. **rozrywka** – to każda forma zabawy i odpoczynku, która minimalizuje poczucie braku kontaktu z rówieśnikami, okazja do podzielenia się z dziećmi swoimi pasjami, wspólne gry planszowe.

UWAGA!

Nauczyciele nie powinni oczekiwać zaangażowania się rodziców w nauczanie, to rola nauczycieli. Jednak uczniowie mają prawo oczekiwać pomocy wszędzie tam, gdzie nie radzą sobie samodzielnie. Z pewnością więc zadaniem rodziców jest organizacja miejsca pracy, zapewnienie bezpieczeństwa. Jeśli jednak rodzic zauważy nieprawidłowości w organizacji pracy ze strony szkoły, które np. powodują nadmierne obciążenie dziecka pracą – powinien to zgłosić do szkoły zamiast za wszelką cenę sprostać zadaniom pracując z dzieckiem.

Formy porozumiewania się ze szkołą

Praca zdalna szkół jest dla nauczycieli bardzo trudnym zadaniem, do którego w większości nie byli przygotowani, więc na początku dochodzi do różnych sytuacji nieoczekiwanych czy niewłaściwie zaplanowanych. W wielu szkołach dyrektorzy proszą rodziców o uwagi, spostrzeżenia i wnioski, aby móc poprawić pracę szkoły, wysyłają ankiety z prośbą o pomoc w jak najlepszej organizacji nauczania zdalnego. Rodzice nie powinni być obarczani obowiązkiem odrabiania z dziećmi zadanych lekcji ani przerabiania materiału. Jednak rodzice najlepiej znają swoje dzieci i wiedzą czy dzieci proszą o pomoc z lenistwa, złej organizacji czasu czy z winy szkoły.

Dzieci, szczególnie najmłodsze, mogą potrzebować pomocy w umiejętności posługiwania się narzędziami, których stosowanie wymagane jest na poszczególnych zajęciach lekcyjnych: dziennik elektroniczny, platforma edukacyjna, komunikatora do pracy on-line. Szkoła musiała opracować formę kontaktu z uczniami i rodzicami. W zdecydowanej większości szkół jest to **dziennik elektroniczny**.

W pozostałych powinny istnieć dotychczasowe formy kontaktu (oczywiście poza wizytami w szkole), gdyż pracownicy sekretariatów pracują zdalnie i mogą używać szkolnych form kontaktu takich jak **szkolne telefony komórkowe, e-maile**. Nauczyciele zaś powinni podać dzieciom sposób kontaktu z nimi – rodzice młodszych dzieci powinni sprawdzić czy dziecko rozumie i potrafi skorzystać z podanych propozycji. Szkoła zobowiązana była do podania rodzicom zasad dotyczących organizacji pracy, zmodyfikowanego planu zajęć, sposobu zgłaszania i usprawiedliwiania nieobecności oraz zasad oceniania. Jeśli nie zostały one omówione przez wychowawcę – warto o tym porozmawiać z dzieckiem i wyjaśnić niejasności.

W obecnej sytuacji rodzice wspomagając i motywując dziecko muszą zachować rozwagę i wyczucie, aby nie przesadzać i nie zamęczać dziecka – pomagać w ty, w czym pomoc jest potrzebna.

UWAGA!

Nie należy mylić **pomocy i zainteresowania z nadmierną kontrolą**. Jeśli rodzic weźmie na siebie odpowiedzialność za wszystko, automatycznie dziecko poczuje się z niej zwolnione, a tak nie powinno być. Lepiej byłoby zapewnić dziecku warunki, wyjaśnić i pomóc w zorganizowaniu się, ale później powinno sobie radzić samodzielnie mając świadomość, że zawsze może liczyć na pomoc ze strony rodziców.

Ważne jest także docenianie pracy dziecka i jego starań. Nagradzać powinno się za pilność, systematyczność i samodzielną naukę. Jednak nie chodzi tutaj o przekupstwo ani szantaż. Nagrodą może być dla dziecka pochwała, widok dumy w oczach rodziców, wspólne spędzanie czasu w sposób, który dziecko lubi.

Praca zdalna a czesne

Wiele szkół, także prywatnych pracuje zdalnie na bardzo wysokim poziomie prowadząc lekcje on-line, nagrywając je, samodzielnie tworząc strony i aplikacje dla uczniów, realizując wszystkie zajęcia zgodnie z planem lekcji przestrzegając przerw według rozkładu dzwonków sprzed epidemii lub zmodyfikowanych w celu dostosowania do potrzeb uczniów. Dzieci są zadowolone a nauczyciele bardzo zmęczeni, gdyż taka praca jest bardzo czasochłonna i męcząca. Przygotowywanie takich zajęć wymaga więcej pracy, znacznie więcej zadań podlega ocenianiu ze względu na dodatkową mobilizacje uczniów do pracy. Widząc to rodzice uczniów tych szkół **nie powinni wnioskować o żądanie zniżki czesnego**. Rozważania takie mogą mieć miejsce w sytuacji, gdy szkoła nie wywiązuje się ze swoich zadań albo robi to w sposób niewystarczający.

Podstawa prawna:

- Ustawa z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t. j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1481 ze zm.).
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z 11 marca 2020 r. w sprawie czasowego ograniczenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 (Dz.U. z 2020 r. poz. 410 ze zm.).
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z 20 marca 2020 r. w sprawie szczególnych rozwiązań w okresie czasowego ograniczenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 (Dz.U. z 2020 r. poz. 493).
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z 31 grudnia 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach (Dz.U. z 2003 r. Nr 6 poz. 69 ze zm.).

Nasze publikacje i serwisy

PortalOświatowy.pl

eLerneo.pl

Poradnik Dyrektora Szkoły
zarządzanie w praktyce dla zaawansowanych

AKTUALNOŚCI OŚWIATOWE
Praktyczne rozwiązania dla dyrektorów szkół

Kadry i płace w oświacie

epedagogika.pl

WYCHOWAWCA Z KLASĄ

Strefa LOGOPEDY
Nowoczesny poradnik skutecznej terapii logopedycznej

1BA0157

ISBN 978-83-269-9085-4